

Szabó Szilvia

Őszi nap

Uram, elég. Vess véget a nagy nyárnak.
Fektes napóráidra hosszú árnyat,
s adj a szeleknek újra szárnyakat.

Terítsd aromáiddal a megkésett
gyümölcsöt, hozz még egy-két délies
napot, fejezd be munkád, s az ízes
borokba vegyítsd a végső csepp mézet.

Kinek most nincs, nem is épít már házat
ha egyedül van, egyedül marad,
virraszt, ír, olvas, mert senkit se várhat,
és nyugtalanul csavarog a fáradt
fasorokban kavargó lomb alatt.